

[Handelsministeren.]

mine Bemærkninger om den Form, Forhandlingerne havde antaget i Valutaudvalget. Ja, her staar Paastand altsaa mod Paastand, men det er nu alligevel rigtigt, hvad jeg har sagt, og den ærede konservative Ordfører vil ikke kunne faa en eneste af dem udenfor Politikernes Kreds, der var til Stede, til at indrømme, at disse Forhandlinger fra Oppositionens Side var saglige. Den ærede konservative Ordfører siger, at han ikke kan begribe, hvorfor man skulde holde Vælgermødetaler i Valutaudvalget. Ja, jeg kunde egentlig heller ikke begribe det, men efterhaanden begreb jeg, at det var, for at man Dagen efter kunde blive refereret i de forskellige Blade; Bladene kunde saa fortælle, hvad det var, man havde siddet og talt sort om i Valutaudvalget. Det var nemlig det, der skete; det var Hensigten.

Endelig vil jeg sige til den konservative Ordfører, at det var et meget daarligt Eksempel, han valgte med Hensyn til Nytten eller Ikke-Nytten af at have importregulerende Foranstaltninger. Han udtalte, at man kunde ikke vide, om Ministeren ikke fra Dag til Dag forandrede Erhvervenes Stilling, og nævnte i denne Forbindelse, at der havde været Tale om i Valutaudvalget, at en bestemt Industris Varer skulde gaa over paa Frilisten. Ja, det er rigtigt, det har der været Tale om, men det er ogsaa rigtigt, at det ikke vandt Ministerens Tilslutning. Nej, det var den ene Del af Oppositionen, der rejste Kravet, og hvis den samlede Oppositions Ændringsforslag nu blev ophøjet til Lov, hvad der jo var Hensigten skulde ske, vilde den paagældende Industrivare øjeblikkelig overgaa til Frilisten, og det vil altsaa sige, at der netop kunde blive fri Import af den. Og saaledes vilde det gaa med en Række Varer, der produceres her i Landet, og som nu værnes gennem de importregulerende Foranstaltninger, der er truffet; hvis den ærede Oppositions Ændringsforslag blev gennemført, vilde disse Produktioner være saare ilde stillet, og det er da ogsaa derfor, Industriraadet saa enstemmigt har protesteret imod at gaa den Vej, som den ærede Opposition har foreslaaet.

Hermed skal jeg paa ny anbefale mit Lovforslag til Tingets velvillige og hurtige Behandling.

Jeppesen (Drusebjerg): Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Lange) udtalte, at naar man griber saa stærkt ind i Erhvervslivet, som dette Lov-

forslag er Udtryk for, maa der Kontrol til. Det er der jo heller ingen, der har sagt noget imod, men det er ikke det, man tilsigter gennem de Ændringsforslag, Oppositionen har stillet; det er Afgørelse, man vil have, ikke Kontrol. Man vil bruge sin Mindretalsstilling til at fremtvinge Afgørelser imod Flertallet; det er Sagen.

Maa jeg saa sige til den ærede Ordfører for Venstre (Hauch), at naar jeg roste ham — lad os kalde det saadan —, fordi han havde fremsat saa faa og kun saglige Indvendinger, saa var det, fordi jeg drog en Sammenligning med den Tale, som lød i det andet høje Ting, og som var meget højt oppe — jeg bringer i Erindring, at Ordet Russerpolitik der lød ret hyppigt, men det var der jo ikke Tale om her. For Resten fortryder jeg, at jeg roste det ærede Medlem, for jeg synes, at da han sidst havde Ordet, knaldede han Døren i for al videre Forhandling, i hvert Fald for Muligheden af at opnaa et Resultat af Forhandlingerne.

Hauch: Den højtærede Handelsminister spurgte mig, hvorfor det interesserede mig saa meget at faa at vide, hvor Ministeren egentlig havde fundet Hjemmel for den nuværende Form for Handel med Valuta. Jeg skal villigt erklære, at naar jeg spurgte den højtærede Handelsminister, var det, fordi det er mig magtpaaliggende at vide, at det vil være Handelsministeren om at gøre, i det Øjeblik han kommer til Rigsdagen og beder om en saa udstrakt Bemyndigelse, som det foreliggende Lovforslag er Udtryk for, at have Hjemmel i Loven til de Bestemmelser, han udsteder. Og jeg kan ikke se, der foreligger nogen Hjemmel i den gældende Valutalov. Jeg kan se, der foreligger en Erklæring fra Kammeradvokaten, men det er en Erklæring, som dog vist maa siges at være af en noget tvivlsom Karakter, ogsaa naar den højtærede Handelsminister læser den. Dertil kommer, at Handelsministeren henviste til § 6; men jeg maa dog mene, det er i § 4, man skal søge Hjemmelen, for § 6 beskæftiger sig jo med helt andre Forhold, fremmede Værdipapirer og Tilgodehavender af enhver Art o. s. v. Jeg er derfor noget urolig ved at betro den højtærede Handelsminister en Lov som den, der nu er Tale om, naar det ikke er den højtærede Minister mere magtpaaliggende at være i Overensstemmelse med en Lovs Forskrifter.

Den højtærede Handelsminister begyndte at spørge mig efter det gamle Princip: Lad os tale om noget andet — det var ganske utvivlsomt. Nej, lad os nu klare